Oikeustapauskokoelma

UNIONIN TUOMIOISTUIMEN TUOMIO (neljäs jaosto)

19 päivänä syyskuuta 2019 *

Ennakkoratkaisupyyntö – Kauppapolitiikka – Polkumyyntitullit – Indonesiasta, Malesiasta, Sri Lankasta ja Tunisiasta lähtöisin olevien polkupyörien tuonti – Kiinasta peräisin olevien polkupyörien tuonnissa käyttöön otetun lopullisen polkumyyntitullin laajentaminen koskemaan näitä maita – Täytäntöönpanoasetus (EU) N:o 501/2013 – Pätevyys – Tutkittavaksi ottaminen – Tilanne, jossa pääasian kantaja ei ole nostanut kumoamiskannetta – Sidoksissa oleva tuoja – Asiavaltuus kumoamiskanteen osalta – Asetus (EY) N:o 1225/2009 – 13 artikla – Kiertäminen – 18 artikla – Yhteistyön puuttuminen – Näyttö – Todisteiden kokonaisuus

Asiassa C-251/18,

jossa on kyse SEUT 267 artiklaan perustuvasta ennakkoratkaisupyynnöstä, jonka Rechtbank Noord-Holland (Pohjois-Hollannin alioikeus, Alankomaat) on esittänyt 6.4.2018 tekemällään päätöksellä, joka on saapunut unionin tuomioistuimeen 12.4.2018, saadakseen ennakkoratkaisun asiassa

Trace Sport SAS

vastaan

Inspecteur van de Belastingdienst/Douane, kantoor Eindhoven,

UNIONIN TUOMIOISTUIN (neljäs jaosto),

toimien kokoonpanossa: jaoston puheenjohtaja M. Vilaras sekä tuomarit K. Jürimäe (esittelevä tuomari), D. Šváby, S. Rodin ja N. Piçarra,

julkisasiamies: G. Pitruzzella,

kirjaaja: A. Calot Escobar,

ottaen huomioon kirjallisessa käsittelyssä esitetyn,

ottaen huomioon huomautukset, jotka sille ovat esittäneet

– Alankomaiden hallitus, asiamiehinään K. Bulterman ja A. M. de Ree,

– Euroopan unionin neuvosto, asiamiehinään H. Marcos Fraile ja B. Driessen, avustajanaan N. Tuominen, avocate,

– Euroopan komissio, asiamiehinään S. Noë ja M. França,

kuultuaan julkisasiamiehen 9.4.2019 pidetyssä istunnossa esittämän ratkaisuehdotuksen,

* Oikeudenkäyntikieli: hollanti.

on antanut seuraavan

tuomion

1 Ennakkoratkaisupyyntö koskee Kiinan kansantasavallasta peräisin olevien polkupyörien tuonnissa täytäntöönpanoasetuksella (EU) N:o 990/2011 käyttöön otetun lopullisen polkumyyntitullin laajentamisesta koskemaan Indonesiasta, Malesiasta, Sri Lankasta ja Tunisiasta lähtöisin olevien polkupyörien tuontia riippumatta siitä, onko alkuperämaaksi ilmoitettu Indonesia, Malesia, Sri Lanka tai Tunisia, 29.5.2013 annetun neuvoston täytäntöönpanoasetuksen (EU) N:o 501/2013 (EUVL 2013, L 153, s. 1; jäljempänä riidanalainen asetus) pätevyyttä siltä osin kuin tämä asetus koskee Kelani Cycles (Pvt) Ltd- ja Creative Cycles (Pvt) Ltd -nimisiä kahta yhtiötä, jotka ovat polkupyörien vientiä harjoittavia tuottajia, jotka ovat sijoittautuneet Sri Lankaan.

2 Tämä pyyntö on esitetty asiassa, jossa vastakkain ovat Trace Sport SAS ja Inspecteur van de Belastingdienst/Douane, kantoor Eindhoven (tullitarkastaja, Eindhovenin tullitoimisto, Alankomaat) (jäljempänä tullitarkastaja) ja jossa on kyseessä Sri Lankasta peräisin ja sieltä lähtöisin olevien polkupyörien tuonnista kannettavia tulleja koskevien kahden maksuunpanopäätöksen laillisuus.

Asiaa koskevat oikeussäännöt

Perusasetus

3 Riidanalaisen asetuksen antamisajankohtana säännökset Euroopan unionin polkumyynnin vastaisten toimenpiteiden toteuttamisesta sisältyivät polkumyynnillä muista kuin Euroopan yhteisön jäsenvaltioista tapahtuvalta tuonnilta suojautumisesta 30.11.2009 annettuun neuvoston asetukseen (EY) N:o 1225/2009 (EUVL 2009, L 343, s. 51), sellaisena kuin se oli muutettuna 12.12.2012 annetulla Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksella (EU) N:o 1168/2012 (EUVL 2012, L 344, s. 1) (jäljempänä perusasetus).

4 Perusasetuksen 13 artiklassa, jonka otsikko on ”Kiertäminen”, säädettiin seuraavaa:

”1. Jos voimassa olevia toimenpiteitä kierretään, tämän asetuksen perusteella käyttöön otetut polkumyyntitullit voidaan laajentaa koskemaan samankaltaisen tuotteen tai siihen verrattuna vähäisiä muutoksia sisältävän tuotteen tuontia kolmannesta maasta, kyseisen vähäisiä muutoksia sisältävän samankaltaisen tuotteen tuontia toimenpiteiden kohteena olevasta maasta tai näiden tuotteiden osien tuontia. Jos voimassa olevia toimenpiteitä kierretään, polkumyyntitullit, jotka vastaavat enintään 9 artiklan 5 kohdan mukaisesti käyttöön otettua jäännöspolkumyyntitullia, voidaan laajentaa koskemaan sellaisista toimenpiteiden kohteena olevien maiden yrityksistä peräisin olevaa tuontia, joiden tuotteisiin sovelletaan yksilöllistä tullia. Kiertäminen määritellään kolmansien maiden ja yhteisön tai toimenpiteiden kohteena olevan maan yksittäisten yritysten ja yhteisön välisen kaupan rakenteen muutokseksi, joka johtuu käytännöstä, menettelystä tai toiminnasta, jolla ei ole riittävästi perusteita tai jolla ei ole muuta taloudellista perustetta kuin tullin käyttöön ottaminen, ja kun lisäksi on olemassa näyttöä vahingosta tai siitä, että tullin korjaavat vaikutukset vaarantuvat samankaltaisen tuotteen hintojen ja/tai määrien osalta, ja näyttöä polkumyynnistä verrattuna samankaltaisen tuotteen aikaisemmin määritettyihin normaaliarvoihin, tarvittaessa 2 artiklan säännösten mukaisesti.

Ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettu käytäntö, menettely tai toiminta käsittää muun muassa tarkasteltavana olevan tuotteen vähäisen muuttamisen tavalla, joka johtaa sen luokittelemiseen tullikoodeihin, joihin ei tavallisesti sovelleta toimenpiteitä, edellyttäen kuitenkin, että tuotteen perusomaisuudet eivät ole muuttuneet, toimenpiteiden kohteena olevan tuotteen lähettämisen kolmansien maiden kautta, viejien tai tuottajien toimenpiteiden kohteena olevassa maassa toteuttamat toimet myyntinsä rakenteiden ja kanavien uudelleen järjestämiseksi siten, että niiden tuotteet viedään

lopulta yhteisöön sellaisten tuottajien kautta, joiden tuotteisiin sovelletaan alempaa yksilöllistä tullia kuin kyseisten valmistajien tuotteisiin, ja 2 kohdassa esitetyin edellytyksin tapahtuvan osien kokoonpanon yhteisössä tai kolmannessa maassa.

2. Kokoonpanotoiminnan yhteisössä tai kolmannessa maassa katsotaan olevan voimassa olevien toimenpiteiden kiertämistä, jos:

a) toiminta on alkanut tai huomattavasti lisääntynyt polkumyyntitutkimuksen vireillepanosta alkaen tai juuri ennen sitä ja jos kyseessä olevat osat tulevat maasta, johon sovelletaan toimenpiteitä;

b) osat muodostavat vähintään 60 prosenttia kokoonpantavan tuotteen osien kokonaisarvosta; kiertämistä ei missään tapauksessa katsota tapahtuvan, jos kokoonpanossa tai valmistuksessa käytettävien osien arvonlisäys on enemmän kuin 25 prosenttia valmistuskustannuksista; ja

c) tullin korjaavat vaikutukset kumoutuvat samankaltaisen kokoonpannun tuotteen hintojen ja/tai määrien osalta, ja jos on todisteita polkumyynnistä verrattuna samankaltaisten tuotteiden aikaisemmin määritettyihin normaaliarvoihin.

3. Tutkimus pannaan vireille tämän artiklan mukaisesti komission aloitteesta taikka jäsenvaltion tai minkä tahansa asianomaisen osapuolen pyynnöstä, jos on olemassa riittävä näyttö 1 kohdassa luetelluista tekijöistä. Tutkimus pannaan neuvoa-antavan komitean kuulemisen jälkeen vireille komission asetuksella, jolla voidaan myös velvoittaa tulliviranomaiset saattamaan tuonnin kirjaaminen pakolliseksi 14 artiklan 5 kohdan mukaisesti tai vaatimaan vakuuksia. Tutkimuksen suorittaa komissio, mahdollisesti tulliviranomaisten avustuksella, ja se on päätettävä yhdeksän kuukauden kuluessa. Jos lopullisesti vahvistettujen tosiasioiden mukaan on perusteltua laajentaa toimenpiteiden soveltamisalaa, neuvosto päättää asiasta komission ehdotuksesta, jonka tämä tekee kuultuaan neuvoa-antavaa komiteaa. Neuvosto on hyväksynyt ehdotuksen, jollei se yksinkertaisella enemmistöllä päätä hylätä sitä kuukauden kuluessa siitä, kun komissio on toimittanut sille ehdotuksen. Toimenpiteiden laajentaminen tulee voimaan siitä päivästä alkaen, jolloin kirjaaminen tehtiin pakolliseksi 14 artiklan 5 kohdan mukaisesti tai jolloin vakuudet on vaadittu. Tämän artiklan osalta sovelletaan tämän asetuksen asiaa koskevia, tutkimusten vireillepanoa ja suorittamista sääteleviä menettelysäännöksiä.

4. Tuontia ei kirjata 14 artiklan 5 kohdan mukaisesti eikä siihen sovelleta toimenpiteitä, jos niillä kauppaa käyvät yritykset on vapautettu tulleista. Asianmukaiseen näyttöön nojautuvat vapautuksia koskevat pyynnöt on tehtävä tutkimuksen vireillepanosta annetussa komission asetuksessa vahvistetussa määräajassa. Jos kiertämiskäytäntöä, -menettelyä tai -toimintaa harjoitetaan yhteisön ulkopuolella, vapautus voidaan myöntää niille tarkasteltavana olevan tuotteen tuottajille, jotka voivat osoittaa, etteivät ne ole etuyhteydessä yhteenkään toimenpiteiden kohteena olevaan tuottajaan ja joiden osalta todetaan, etteivät ne ole osallisina tämän artiklan 1 ja 2 kohdassa määritellyissä kiertämiskäytännöissä. Jos kiertämiskäytäntöä, -menettelyä tai -toimintaa harjoitetaan yhteisössä, vapautus voidaan myöntää tuojille, jotka voivat osoittaa, etteivät ne ole etuyhteydessä toimenpiteiden kohteena oleviin tuottajiin.

Nämä vapautukset myönnetään komission päätöksellä neuvoa-antavan komitean kuulemisen jälkeen tai toimenpiteet käyttöön ottavalla neuvoston päätöksellä, ja ne ovat voimassa kyseisessä päätöksessä vahvistetun ajan ja siinä vahvistetuin edellytyksin.

_ _”

5 Mainitun asetuksen 18 artiklan 1 kohdassa säädettiin seuraavaa:

”Jos osapuoli, jota asia koskee, kieltäytyy antamasta tarvittavia tietoja tai ei toimita niitä tässä asetuksessa säädetyssä määräajassa tai merkittävällä tavalla vaikeuttaa tutkimuksia, alustavat tai lopulliset päätelmät, riippumatta siitä, ovatko ne myönteisiä vai kielteisiä, voidaan tehdä käytettävissä olevien tietojen perusteella. – –”

Polkupyöriä koskevat polkumyyntiasetukset ja riidanalainen asetus

6 Euroopan unionin neuvosto otti vuonna 1993 käyttöön 30,6 prosentin suuruisen lopullisen polkumyyntitullin Kiinasta peräisin olevien polkupyörien tuonnille unioniin. Tämä tulli pysytettiin sittemmin samalla tasolla. Vuonna 2005 mainitun tullin määrä nostettiin 48,5 prosenttiin. Se pysytettiin viimeksi mainitulla tasolla lopullisen polkumyyntitullin käyttöön ottamisesta Kiinan kansantasavallasta peräisin olevien polkupyörien tuonnissa asetuksen (EY) N:o 1225/2009 11 artiklan 2 kohdan mukaisen toimenpiteiden voimassaolon päättymistä koskevan tarkastelun jälkeen 3.10.2011 annetulla neuvoston täytäntöönpanoasetuksella (EU) N:o 990/2011 (EUVL 2011, L 261, s. 2).

7 Komissio antoi sille esitetyn pyynnön johdosta täytäntöönpanoasetuksella (EU) N:o 990/2011 käyttöön otettujen polkumyynnin vastaisten toimenpiteiden mahdollista kiertämistä polkupyörien tuonnilla Indonesiasta, Malesiasta, Sri Lankasta tai Tunisiasta, riippumatta siitä, onko niiden alkuperämaaksi ilmoitettu Indonesia, Malesia, Sri Lanka tai Tunisia, koskevan tutkimuksen vireillepanosta ja kyseisen tuonnin kirjaamisvelvoitteesta 25.9.2012 annetun asetuksen (EU) N:o 875/2012 (EUVL 2012, L 258, s. 21).

8 Neuvosto antoi tämän tutkimuksen päätteeksi 29.5.2013 riidanalaisen asetuksen.

9 Mainitun asetuksen johdanto-osan 22 perustelukappaleesta käy ilmi, että komissio teki tarkastuskäyntejä kuuden srilankalaisen yrityksen, muun muassa Kelani Cyclesin, toimitiloihin.

10 Neuvosto totesi mainitun asetuksen johdanto-osan 35–42 perustelukappaleessa pääasiallisesti srilankalaisten yhtiöiden yhteistyön asteesta, että niiden kuuden srilankalaisen yhtiön joukosta, jotka jättivät perusasetuksen 13 artiklan 4 kohdan nojalla vapautushakemuksen, vain kolmen katsottiin tehneen yhteistyötä. Koska mainituista kolmesta yhtiöstä yksi oli peruuttanut vapautushakemuksensa ja kaksi muuta eivät olleet tehneet riittävästi yhteistyötä, perusasetuksen 18 artiklan mukaisesti päätelmät perustuivat käytettävissä olleisiin tietoihin.

11 Neuvosto totesi riidanalaisen asetuksen johdanto-osan 58 perustelukappaleessa, että Sri Lankan ja unionin välisen kaupan rakenteessa oli tapahtunut muutos perusasetuksen 13 artiklan 1 kohdassa tarkoitetulla tavalla.

12 Riidanalaisen asetuksen johdanto-osan 77–82 perustelukappaleessa neuvosto analysoi kiertämiskäytäntöjä, jotka olivat johtaneet kyseisen kolmannen valtion ja unionin välisen kaupan rakenteen muuttumiseen.

13 Mainitun asetuksen johdanto-osan 77–79 perustelukappaleessa todetaan jälleenlaivauskäytännöistä seuraavaa:

”(77) Alun perin yhteistyössä toimineiden srilankalaisten yritysten viennin osuus Sri Lankasta unioniin suuntautuvasta kokonaisviennistä oli 69 prosenttia raportointijaksolla [1.9.2011–31.8.2012]. Alun perin kuudesta yhteistyössä toimineesta yrityksestä kolmen osalta tutkimuksessa ei käynyt ilmi jälleenlaivauskäytäntöjä. Muun unioniin suuntautuneen viennin osalta ei ollut yhteistyötä, kuten johdanto-osan 35–42 [perustelu]kappaleessa selitetään.

(78) Kun otetaan huomioon Sri Lankan ja unionin välisen kaupan rakenteessa tapahtunut muutos (ks. johdanto-osan 58 [perustelu]kappale) perusasetuksen 13 artiklan 1 kohdan mukaisesti ja se, että kaikki srilankalaiset tuottajat/viejät eivät ilmoittautuneet ja/tai tehneet yhteistyötä, voidaan päätellä, että näiltä tuottajilta/viejiltä peräisin olevan viennin voidaan katsoa tapahtuneen jälleenlaivauksella.

(79) Näin ollen voidaan vahvistaa, että kiinalaista alkuperää olevia tuotteita jälleenlaivataan Sri Lankan kautta."

14 Neuvosto totesi riidanalaisen asetuksen johdanto-osan 81 ja 82 perustelukappaleessa, ettei perusasetuksen 13 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua kokoonpanotoimintaa voitu osoittaa tapahtuneen.

15 Neuvosto totesi riidanalaisen asetuksen johdanto-osan 92, 96 ja 110 perustelukappaleessa ensinnäkin, ettei muita syitä tai taloudellista perustetta kuin voimassa olevan polkumyyntitullin välttäminen ollut, toiseksi, että kyseisten toimenpiteiden korjaava vaikutus vaarantui, ja kolmanneksi, että kyseessä oli polkumyynti aiemmin määritettyyn normaaliarvoon verrattuna.

16 Näin ollen neuvosto totesi riidanalaisen asetuksen johdanto-osan 115 perustelukappaleessa, että perusasetuksen 13 artiklan 1 kohdassa tarkoitettua kiertämistä oli esiintynyt siten, että tuotteita oli jälleenlaivattu Sri Lankan kautta.

17 Riidanalaisen asetuksen 1 artiklan 1 kohdalla laajennetaan täytäntöönpanoasetuksen N:o 990/2011 1 artiklan 2 kohdassa säädetty 48,5 prosentin suuruinen lopullinen polkumyyntitulli koskemaan Sri Lankasta laivattujen polkupyörien tuontia siitä riippumatta, oliko tuonnin ilmoitettu olevan peräisin kyseisestä maasta. Riidanalaisen asetuksen 1 artiklan 3 kohdassa säädetään, että laajennettu tulli kannetaan tästä samasta tuonnista, joka on kirjattu asetuksen N:o 875/2012 mukaisesti.

Pääasia ja ennakkoratkaisukysymykset

18 Kaksi tulliedustajaa teki ajanjaksoilla 27.9.–15.10.2012 ja 13.2.–21.5.2013 Ranskaan sijoittautuneen polkupyörien maahantuojan eli Trace Sportin nimissä ja sen lukuun Alankomaissa ilmoituksia Sri Lankasta lähtöisin olevien polkupyörien luovuttamisesta vapaaseen liikkeeseen. Kaikissa näissä ilmoituksissa kyseisten polkupyörien viejiksi ilmoitettiin srilankalaiset vientiä harjoittavat tuottajat eli tapauksesta riippuen Kelani Cycles tai Creative Cycles.

19 Mainittujen ilmoitusten oikeellisuuden tutkimiseksi suoritettujen jälkikäteistarkastusten perusteella tullitarkastaja katsoi, että vapaaseen liikkeeseen luovutettaviksi ilmoitetuista polkupyöristä oli maksettava 48,5 prosentin polkumyyntitulli 27.9.2012 ja 5.6.2013 väliseltä ajalta.

20 Tullitarkastaja antoi näin ollen 27.2. ja 29.4.2014 kaksi maksuunpanopäätöstä, jotka olivat määriltään 229 990,88 euroa ja 234 275,37 euroa.

21 Tullitarkastaja pysytti nämä maksuunpanopäätökset ja hylkäsi Trace Sportin niistä tekemät oikaisuvaatimukset 24.9.2015 tekemillään kahdella päätöksellä.

22 Trace Sport riitautti nämä kaksi päätöstä ennakkoratkaisua pyytäneessä tuomioistuimessa.

23 Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin korostaa, että toisin kuin Trace Sport väittää, riidanalaista asetusta voidaan soveltaa pääasiassa.

24 Sitä vastoin ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin pohtii mainitun asetuksen pätevyyttä, kun otetaan huomioon Trace Sportin sille 26.1.2017 annetun tuomion Maxcom v. City Cycle Industries (C-248/15 P, C-254/15 P ja C-260/15 P, EU:C:2017:62) johdosta esittämät väitteet. Trace Sportin mukaan neuvosto ei voinut päätellä käytettävissään olleiden tietojen perusteella, että kyseessä oli jälleenlaivaustoiminta Sri Lankan tasolla, eikä myöskään, että Kelani Cycles ja Creative Cycles olivat olleet osallisina tällaisessa toiminnassa. Lisäksi Trace Sport korosti ennakkoratkaisua pyytäneessä tuomioistuimessa pidetyssä istunnossa, että se oli pyytänyt komissiolta tilaisuutta esittää Kelani Cyclesin alun perin toimittamat asiakirjat, joita komissio oli kieltäytynyt ottamasta huomioon.

25 Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin toteaa, että riidanalaisen asetuksen johdanto-osan 39 ja 42 perustelukappaleessa katsotaan, että Kelani Cycles ei ole toiminut yhteistyössä, kun taas Creative Cyclesin, jota ei nimenomaisesti mainita tässä asetuksessa, on katsottava olevan yksi riidanalaisen asetuksen johdanto-osan 78 perustelukappaleessa tarkoitetuista srilankalaisista vientiä harjoittavista tuottajista, jotka eivät ilmoittautuneet. Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin katsoo, että neuvosto perusti näkemyksensä, jonka mukaan nämä vientiä harjoittavat tuottajat osallistuivat jälleenlaivaustoimintaan, siihen, että Sri Lankan ja unionin välisen kaupan rakenne oli muuttunut, ja siihen, että mainitut vientiä harjoittavat tuottajat eivät tehneet yhteistyötä. Unionin tuomioistuin katsoi 26.1.2017 antamassaan tuomiossa Maxcom v. City Cycle Industries (C-248/15 P, C-254/15 P ja C-260/15 P, EU:C:2017:62), että neuvosto ei voinut pätevästi päätellä käytettävissään olevien tietojen perusteella, että kyseessä oli jälleenlaivaustoiminta Sri Lankan tasolla. Ennakkoratkaisua pyytäneen tuomioistuimen mukaan unionin tuomioistuimen tuossa tuomiossa vientiä harjoittavan tuottajan eli City Cycle Industriesin osalta tekemä päätelmä pätee myös Kelani Cyclesin ja Creative Cyclesin osalta.

26 Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin toteaa kuitenkin, että koska riidanalaisen asetuksen 1 artiklan 1 ja 3 kohta kumottiin vain City Cycle Industriesia koskevilta osin ja koska 4.2.2016 annetun tuomion C & J Clark International ja Puma (C-659/13 ja C-34/14, EU:C:2016:74) 185 kohdan mukaan tämä kumoaminen ei tarkoita, että asetusta jätetään soveltamatta myös muiden vientiä harjoittavien tuottajien osalta, on tarpeen pyytää unionin tuomioistuinta lausumaan mainitun asetuksen pätevyydestä Kelani Cyclesin ja Creative Cyclesin osalta.

27 Tässä tilanteessa Rechtbank Noord-Holland on päättänyt lykätä asian käsittelyä ja esittää unionin tuomioistuimelle seuraavat ennakkoratkaisukysymykset:

”1) Onko [riidanalainen asetus] pätevä siltä osin kuin se koskee vientiä harjoittavaa tuottajaa Kelani Cyclesia?

2) Onko [riidanalainen asetus] pätevä siltä osin kuin se koskee vientiä harjoittavaa tuottajaa Creative Cyclesia?”

Ennakkoratkaisupyynnön tutkittavaksi ottaminen

28 Alankomaiden hallitus, neuvosto ja komissio ilmaisevat unionin tuomioistuimelle toimittamissaan huomautuksissa epäilyksensä nyt esillä olevan ennakkoratkaisupyynnön tutkittavaksi ottamisesta, kun otetaan huomioon 9.3.1994 annettuun tuomioon TWD Textilwerke Deggendorf (C-188/92, EU:C:1994:90, 13, 14 ja 16 kohta), 15.2.2001 annettuun tuomioon Nachi Europe (C-239/99, EU:C:2001:101, 30 ja 37 kohta) ja 4.2.2016 annettuun tuomioon C & J Clark International ja Puma (C-659/13 ja C-34/14, EU:C:2016:74, 56 kohta) perustuva oikeuskäytäntö, sillä perusteella, että Trace Sport olisi epäilemättä voinut nostaa unionin tuomioistuimissa riidanalaisesta asetuksesta kumoamiskanteen SEUT 263 artiklan neljännen kohdan nojalla.

29 Vakiintuneen oikeuskäytännön mukaan yleinen periaate, jolla taataan se, että kaikilla yksityisillä on oikeus vedota niille vastaisesta kansallisesta toimenpiteestä nostetun kanteen yhteydessä sellaisen unionin toimen pätemättömyyteen, johon tämä toimenpide perustuu, ei ole esteenä sille, että tällaisen

oikeuden edellytykseksi asetetaan se, että asianomaisella henkilöllä ei ole ollut oikeutta vaatia suoraan unionin tuomioistuimia kumoamaan kyseisen toimenpiteen SEUT 263 artiklan nojalla. On kuitenkin niin, että ainoastaan siinä tapauksessa, että voidaan katsoa, että henkilöllä on epäilemättä ollut oikeus vaatia kyseisen toimen kumoamista, tämä henkilö ei voi vedota sen pätemättömyyteen toimivaltaisessa kansallisessa tuomioistuimessa (tuomio 4.2.2016, C & J Clark International ja Puma, C-659/13 ja C-34/14, EU:C:2016:74, 56 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen).

30 Ainoastaan siinä tapauksessa, että katsottaisiin, että Trace Sportilla oli epäilemättä asiavaltuus vaatia riidanalaisen asetuksen kumoamista SEUT 263 artiklan neljännen kohdan nojalla, se ei voisi vedota kyseisen asetuksen pätemättömyyteen ennakkoratkaisua pyytäneessä tuomioistuimessa.

31 Heti aluksi on todettava, että riidanalaisella asetuksella laajennetut polkumyyntitullit asetetaan asianomaisten toimijoiden, kuten Trace Sportin, maksettaviksi toimivaltaisten kansallisten viranomaisten toteuttamilla toimilla. Näin ollen ei voida katsoa, ettei riidanalainen asetus selvästikään edellytä SEUT 263 artiklan neljännen kohdan viimeisessä osassa tarkoitettuja täytäntöönpanotoimenpiteitä (ks. analogisesti tuomio 18.10.2018, Rotho Blaas, C-207/17, EU:C:2018:840, 38 ja 39 kohta).

32 Näin ollen ainoastaan siinä tapauksessa, että voitaisiin katsoa, että riidanalainen asetus koskee Trace Sportin kaltaista tuojaa epäilemättä suoraan ja erikseen SEUT 263 artiklan neljännessä kohdassa tarkoitetulla tavalla, se ei voisi vedota asetuksen pätemättömyyteen kansallisissa tuomioistuimissa.

33 Tässä yhteydessä on todettava, että asetukset, joilla otetaan käyttöön polkumyyntitulli, ovat luonteeltaan normatiivisia, koska niitä sovelletaan kaikkiin asianomaisiin talouden toimijoihin (tuomio 4.2.2016, C & J Clark International ja Puma, C-659/13 ja C-34/14, EU:C:2016:74, 58 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen).

34 Näin on samoista syistä myös riidanalaisen asetuksen kaltaisen sellaisen asetuksen osalta, jolla laajennetaan polkumyyntitullia kiertämiskäytäntöjen vuoksi. Tällaisen asetuksen tarkoituksena on näet laajentaa edellisessä kohdassa tarkoitetun asetuksen kaltaisella asetuksella käyttöön otettua polkumyyntitullia.

35 Unionin tuomioistuimen oikeuskäytännöstä käy kuitenkin ilmi, että asetus, jolla otetaan käyttöön polkumyyntitulli, voi koskea toimijaa suoraan ja erikseen. Unionin tuomioistuin on siten tunnistanut oikeuskäytännössään tiettyjä talouden toimijoiden ryhmiä, joita asetus, jolla otetaan käyttöön polkumyyntitulli, voi koskea erikseen, mikä ei kuitenkaan sulje pois sitä, että tällainen asetus voi koskea myös muita toimijoita erikseen sellaisten tiettyjen niille tunnusomaisten erityispiirteiden takia, joiden perusteella ne erottuvat kaikista muista henkilöistä (tuomio 4.2.2016, C & J Clark International ja Puma, C-659/13 ja C-34/14, EU:C:2016:74, 59 kohta; ks. vastaavasti myös tuomio 16.5.1991, Extramet Industrie v. neuvosto, C-358/89, EU:C:1991:214, 16 kohta).

36 Unionin tuomioistuimen oikeuskäytännön mukaan asetus, jolla otetaan käyttöön polkumyyntitulli, voi koskea erikseen ensinnäkin kyseisen tuotteen tuottajia ja viejiä, joiden osalta päätelmä polkumyyntiin syyllistymisestä on tehty käyttämällä tietoja, jotka koskevat niiden kaupallista toimintaa, toiseksi kyseisen tuotteen tuojia, joiden jälleenmyyntihinnat on otettu huomioon vientihintoja muodostettaessa ja joita toteamukset polkumyynnin olemassaolosta näin ollen koskevat, ja kolmanneksi kyseisen tuotteen viejiin sidoksissa olevia tuojia muun muassa silloin, kun vientihinta on laskettu kyseisten tuojien unionin markkinoilla soveltamien jälleenmyyntihintojen perusteella, ja silloin, kun itse polkumyyntitulli on laskettu näiden jälleenmyyntihintojen perusteella (tuomio 4.2.2016, C & J Clark International ja Puma, C-659/13 ja C-34/14, EU:C:2016:74, 60–62 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen).

37 Tästä oikeuskäytännöstä seuraa, että tuojan asema, vaikka se olisi sidoksissa kyseisen tuotteen viejiin, ei yksin riitä siihen, että voitaisiin katsoa, että asetus, jolla otetaan käyttöön polkumyyntitulli, koskee tuojaa erikseen. Päinvastoin tuojan, vaikka hän olisi sidoksissa mainittuihin viejiin, yksilöiminen

edellyttää sitä, että osoitetaan, että sen kaupallista toimintaa koskevia tietoja on otettu huomioon polkumyyntiä todettaessa tai, mikäli näin ei ole, että osoitetaan muita sille tunnusomaisia erityispiirteitä, joiden perusteella se erottuu kaikista muista.

38 Mainitun oikeuskäytännön valossa ei voida sulkea pois sitä, että voitaisiin katsoa, että riidanalaisen asetuksen kaltainen asetus, jolla laajennetaan polkumyyntitullia kiertämiskäytäntöjen vuoksi, koskee kyseisen tuotteen tuojaa erikseen, jos osoitetaan tiettyjä sille tunnusomaisia erityispiirteitä, joiden perusteella se erottuu kaikista muista.

39 Alankomaiden hallitus, neuvosto ja komissio ovat väittäneet unionin tuomioistuimelle toimittamissaan huomautuksissa, että näin on Trace Sportin osalta. Ne toteavat tässä yhteydessä, että yhtäältä Trace Sport on Ranskaan sijoittautunut yhtiö, jonka omistaja, joka on luonnollinen henkilö, omistaa offshore-yritysten kautta myös 50 prosenttia sekä Kelani Cyclesin että Creative Cyclesin pääomasta. Näillä viimeksi mainituilla, jotka ovat vientiä harjoittavia tuottajia, olisi epäilemättä ollut oikeus nostaa kanne riidanalaisen asetuksen kumoamiseksi. Lisäksi Kelani Cycles perustettiin jatkamaan omaan lukuunsa Creative Cyclesin toimintaa. Toisaalta Trace Sport oli tietoinen Kelani Cyclesia koskevasta tutkimuksesta, mikä käy ilmi siitä, että se yritti tuloksetta toimittaa komissiolle tiettyjä asiakirjoja, jotka Kelani Cycles oli toimittanut sille aiemmin.

40 Lisäksi komissio toteaa, että Trace Sport samoin kuin Kelani Cycles ja Creative Cycles ovat osallisina tulleja ja polkumyyntitulleja koskevissa petoksissa.

41 Nämä seikat, vaikka ne näytettäisiin toteen, eivät kuitenkaan riitä siihen, että voitaisiin katsoa, että riidanalainen asetus epäilemättä koski Trace Sportia erikseen SEUT 263 artiklan neljännessä kohdassa tarkoitetulla tavalla.

42 Vaikka näet Trace Sport on pääasiassa kyseessä olevien tuotteiden tuoja, se ei kuitenkaan osallistunut tutkimukseen eikä sitä mainita riidanalaisessa asetuksessa. Pelkästään se seikka, että se oli tietoinen Kelani Cyclesia koskevasta tutkimuksesta ja että se on todennäköisesti jakanut viimeksi mainitun kanssa tiettyjä tietoja, ei riitä siihen, että voitaisiin katsoa, että Trace Sportilla on sille tunnusomaisia erityispiirteitä, joiden perusteella se erottuu kaikista muista.

43 Trace Sportin asema pääasiassa kyseessä olevien tuotteiden tuojana ja se seikka, että se mahdollisesti kuuluu samaan konserniin kuin vientiä harjoittava tuottaja, joka osallistui tutkimukseen, eivät voi johtaa toisenlaiseen päätelmään, kun otetaan huomioon nyt annettavan tuomion 37 ja 38 kohdassa tehdyt toteamukset.

44 Edellä esitetyn perusteella on katsottava, että unionin tuomioistuimen käytettävissä olevien seikkojen perusteella ei voida katsoa, että Trace Sportilla oli epäilemättä SEUT 263 artiklan neljännen kohdan nojalla asiavaltuus vaatia riidanalaisen asetuksen kumoamista.

45 Tästä seuraa, että ennakkoratkaisupyyntö voidaan ottaa tutkittavaksi.

Ennakkoratkaisukysymysten tarkastelu

46 Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin tiedustelee kysymyksillään, joita on arvioitava yhdessä, pääasiallisesti, onko riidanalainen asetus pätemätön siltä osin kuin sitä sovelletaan Sri Lankasta laivattujen polkupyörien tuontiin siitä riippumatta, oliko tuonnin ilmoitettu olevan peräisin kyseisestä maasta.

47 Aluksi on muistutettava ensinnäkin, että unionin tuomioistuimen oikeuskäytännössä on todettu, että yhteisen kauppapolitiikan ja aivan erityisesti kaupallisten suojatoimenpiteiden alalla unionin toimielimillä on laaja harkintavalta, koska ne taloudelliset, poliittiset ja oikeudelliset tilanteet, joita

toimielinten on arvioitava, ovat monitahoisia. Tällaista arviointia koskevassa tuomioistuinvalvonnassa on näin ollen rajoituttava tarkistamaan, että menettelysääntöjä on noudatettu, että riitautetun valinnan perustaksi hyväksytyt tosiseikat ovat aineellisesti paikkansapitäviä, että näitä tosiseikkoja arvioitaessa ei ole tehty ilmeistä virhettä ja että harkintavaltaa ei ole käytetty väärin (tuomio 16.2.2012, neuvosto ja komissio v. Interpipe Niko Tube ja Interpipe NTRP, C-191/09 P ja C-200/09 P, EU:C:2012:78, 63 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen ja tuomio 26.1.2017, Maxcom v. City Cycle Industries, C-248/15 P, C-254/15 P ja C-260/15 P, EU:C:2017:62, 56 kohta).

48 Kiertämiskäytäntöjä koskevasta todistustaakasta on todettava, että perusasetuksen 13 artiklan 1 kohdan mukaan polkumyyntitullien kiertäminen on näytetty, jos neljä edellytystä täyttyy. Ensinnäkin kolmannen maan ja unionin tai sen maan, jonka yhtiöihin toimenpiteitä sovelletaan, ja unionin välisen kaupan rakenteen on täytynyt muuttua. Toiseksi mainitun muutoksen on johduttava käytännöstä, menettelystä tai toiminnasta, jolla ei ole muuta riittävää syytä tai taloudellista perustetta kuin tullin käyttöön ottaminen. Kolmanneksi on oltava seikkoja, jotka osoittavat, että unionin teollisuudelle aiheutuu vahinkoa tai että polkumyyntitullin korjaavat vaikutukset kumoutuvat. Neljänneksi on oltava todisteita siitä, että polkumyyntiä tapahtuu.

49 Mainitun asetuksen 13 artiklan 3 kohdan mukaan komission tehtävänä on panna vireille tutkimus sellaisen näytön perusteella, joka osoittaa, että ensi arviolta kyse on kiertämiskäytännöistä. Unionin tuomioistuimen oikeuskäytännön mukaan mainitulla säännöksellä vahvistetaan periaate, jonka mukaan todistustaakka säännösten kiertämisestä on unionin toimielimillä (tuomio 26.1.2017, Maxcom v. City Cycle Industries, C-248/15 P, C-254/15 P ja C-260/15 P, EU:C:2017:62, 58 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen).

50 Perusasetuksen 18 artiklan ja unionin tuomioistuimen oikeuskäytännön perusteella on muistutettava, että tilanteessa, jossa vientiä harjoittavat tuottajat tai osa heistä ei tee riittävästi yhteistyötä tai ei tee sitä lainkaan, unionin toimielimet voivat yhtäpitävien todisteiden kokonaisuuden perusteella päätyä katsomaan, että tulleja on kierretty; on kuitenkin täsmennettävä, että näillä todisteilla on pyrittävä osoittamaan, että mainitun asetuksen 13 artiklan 1 kohdassa luetellut neljä edellytystä, sellaisina kuin ne on selostettu nyt annettavan tuomion 48 kohdassa, täyttyvät. Sitä vastoin ei ole olemassa mitään laillista olettamaa, jonka perusteella olisi mahdollista päätellä suoraan siitä, että asianomainen osapuoli ei tee yhteistyötä, että mainitunlaista kiertämistä tapahtuu (ks. vastaavasti tuomio 26.1.2017, Maxcom v. City Cycle Industries, C-248/15 P, C-254/15 P ja C-260/15 P, EU:C:2017:62, 65, 66, 68 ja 69 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen).

51 Nyt käsiteltävässä asiassa neuvosto tutki polkumyyntitullien kiertämiskäytäntöjen, jotka olivat tapahtuneet siten, että tuotteita oli jälleenlaivattu Sri Lankan kautta, osalta nyt annettavan tuomion 48 kohdassa mieleen palautetuista neljästä edellytyksestä toisen riidanalaisen asetuksen johdanto-osan 77–79 perustelukappaleessa. Se totesi johdanto-osan 77 perustelukappaleessa aluksi, että kuudesta alun perin yhteistyössä toimineesta yrityksestä kolmen osalta tutkimuksessa ei käynyt ilmi jälleenlaivauskäytäntöjä. Neuvosto täsmensi, että muun unioniin suuntautuneen viennin osalta ei ollut yhteistyötä. Sen jälkeen neuvosto totesi mainitun asetuksen johdanto-osan 78 perustelukappaleessa yhtäältä, että mainitun asetuksen 58 perustelukappaleessa oli todettu, että Sri Lankan ja unionin välisen kaupan rakenteessa oli tapahtunut muutos, ja toisaalta, että kaikki srilankalaiset vientiä harjoittavat tuottajat eivät olleet ilmoittautuneet tai tehneet yhteistyötä. Se päätteli tästä, että näiltä vientiä harjoittavilta tuottajilta peräisin olevan unioniin suuntautuneen viennin voitiin katsoa tapahtuneen jälleenlaivauksella. Lopuksi saman asetuksen johdanto-osan 79 perustelukappaleessa neuvosto totesi, että voitiin vahvistaa, että kiinalaista alkuperää olevia tuotteita jälleenlaivataan Sri Lankan kautta.

52 Näin ollen päätelmä jälleenlaivauskäytännöistä koskee kaikkia sellaisia vientiä harjoittavia tuottajia, jotka ovat kieltäytyneet yhteistyöstä, ja perustuu kahteen toteamukseen eli yhtäältä siihen, että kaupan rakenne on muuttunut, ja toisaalta siihen, että osa vientiä harjoittavista tuottajista ei ole tehnyt yhteistyötä.

53 Näiden kahden toteamuksen perusteella ei voida kuitenkaan päätellä, että kyseessä oli jälleenlaivaustoiminta Sri Lankan tasolla. Yhtäältä näet neuvosto ei voinut pätevästi päätellä jälleenlaivauskäytäntöjen olemassaoloa pelkästään siitä, ettei osa vientiä harjoittavista tuottajista tehnyt yhteistyötä. Koska toisaalta kaupan rakenteen muutos on ensimmäinen niistä neljästä edellytyksestä, joiden on täytyttävä, jotta kiertämistä voidaan pätevästi todeta tapahtuneen, neuvosto ei voinut tukeutua sen toteamiseen, että kiertämistä on tapahtunut, seikkana, josta voitaisiin päätellä, että toinen kyseisistä neljästä edellytyksestä, jonka mukaan kyseisen muutoksen on seurattava kiertämiskäytännöistä, täyttyy (ks. vastaavasti tuomio 26.1.2017, Maxcom v. City Cycle Industries, C-248/15 P, C-254/15 P ja C-260/15 P, EU:C:2017:62, 76–78 kohta).

54 Näin ollen ennakkoratkaisukysymyksiin on vastattava, että riidanalainen asetus on pätemätön siltä osin kuin sitä sovelletaan Sri Lankasta laivattujen polkupyörien tuontiin siitä riippumatta, oliko tuonnin ilmoitettu olevan peräisin kyseisestä maasta.

Oikeudenkäyntikulut

55 Pääasian asianosaisten osalta asian käsittely unionin tuomioistuimessa on välivaihe kansallisessa tuomioistuimessa vireillä olevan asian käsittelyssä, minkä vuoksi kansallisen tuomioistuimen asiana on päättää oikeudenkäyntikulujen korvaamisesta. Oikeudenkäyntikuluja, jotka ovat aiheutuneet muille kuin näille asianosaisille huomautusten esittämisestä unionin tuomioistuimelle, ei voida määrätä korvattaviksi.

Näillä perusteilla unionin tuomioistuin (neljäs jaosto) on ratkaissut asian seuraavasti:

Kiinan kansantasavallasta peräisin olevien polkupyörien tuonnissa täytäntöönpanoasetuksella (EU) N:o 990/2011 käyttöön otetun lopullisen polkumyyntitullin laajentamisesta koskemaan Indonesiasta, Malesiasta, Sri Lankasta ja Tunisiasta lähtöisin olevien polkupyörien tuontia riippumatta siitä, onko alkuperämaaksi ilmoitettu Indonesia, Malesia, Sri Lanka tai Tunisia, 29.5.2013 annettu neuvoston täytäntöönpanoasetus (EU) N:o 501/2013 on pätemätön siltä osin kuin sitä sovelletaan Sri Lankasta laivattujen polkupyörien tuontiin siitä riippumatta, oliko tuonnin ilmoitettu olevan peräisin kyseisestä maasta.

Allekirjoitukset